

Homolský OBČASNÍK

ČÍSLO 89

25. ROČNÍK • I. ČTVRTLETÍ 2017 • VÝTISK PRO OBČANY OBCE ZDARMA

Vsobotu na apríla prvého dubna se na Homolské návsi konal jarní trh. Pět stolů s prodejci bylo připraveno od 14.00 hodin se svým zbožím, čili vlastnoručně vyrobenými výrobky.

Přišlo mnoho zákazníků, spoluobčanů a po důkladné prohlídce všech výrobků si je postupně kupovali.

A bylo z čeho vybírat, od pletených zajíčků, slepiček, košíků, věnečků, zápichů, pomlázek, perníčků po šité výrobky, jako třeba kuřátka, polštáře, jehelníčky a živé jarní květiny v květináčích. Prostě pestrý výběr.

Celá akce proběhla za krásného slunečného a teplého počasí. Kdo by řekl, že prvního dubna budou lidé chodit

v tričkách s krátkým rukávem a letních šatech. A že nahnáno jsme měli, neb meteorologové předpovídali déšť. Jak nás těšilo, že se spletli a déšť přišel až o den později.

Doufám, že všichni zúčastnění byli spokojeni a můžeme se těšit na podzim, kdy se bude konat vánoční trh.

E.S.

Jára byl vždy v klidu a ten klid dokázal přenést i na nás, říkají kolegové

Homole u Panny, Ústí nad Labem - V pátek 10. února měl pohřeb ústecký policista, Jaroslav Hála. „Byl klidáš. Jen jednou bouchl jako papiňák,“ vzpomíná kolega v uniformě.

Čestná stráž a salvy. Tak se rodina a kolegové rozloučili s ústeckým policistou a dlouholetým psovodem Jaroslavem Hálou, který zemřel v nedožitých 49 letech. Letos by zahájil třicátou sezonu v uniformě.

U policie Jaroslav Hála vystřídal několik pozic. Prošel kriminalistickou technikou a obvodním oddělením v Chlumci a Valtířově. Byl také jedním z kynologů a dlouholetým psovodem. Nakonec usedl na krajském policejním operačním středisku pro ústecký okres.

„Všichni byli vždycky rádi, když zahajovali směnu a ve vysílačce se ozval Hálův hlas. Když sloužil na operačním středisku, všichni věděli, že služba proběhne dobře,“ vzpomíná krajská policejní mluvčí, Veronika Hyšplerová.

PŘESNÝ A VĚCNÝ

Přes vysílačku dodával nadporučík Hála kolegům klid a rozvahu. „Když se něco semlelo, Jára byl vždy v klidu a ten klid dokázal přenést i na nás,“ připomíná Martin Dembický, policista z hlídkové služby v Ústí.

„Když mluvil s klukama na ulici, neozývaly se strohé rozkazy, ale slova jako prosím, mohl bys, díky. Když bylo potřeba někde zasáhnout, jeho instrukce byly věcné a přesné,“ dodává Hyšplerová.

Podle vedoucího krajského operačního střediska, Jiřího Fadlera, se Hála uměl rozhodnout. „Díky svým rozsáhlým zkušenostem uměl pochopit policisty sloužící na chodníku a připravit jim informaci tak, aby věděli, co přesně mají dělat,“ říká.

Otec tří dětí s rodinou bydlel v Homoli u Panny. Podle blízkých byl báječným kamarádem. Měl neskutečnou trpělivost a stále dobrou náladu. Policejní kynolog, Miloš Plechatý, na něj vzpomíná jako na velmi zkušeného kolegu. Za celých 20 let, co Jaroslava Hálu znal, ho viděl skutečně rozčileného jen jednou. Když řešili problém v Trmích.

NEROZČÍLIL SE ANI NA PSA

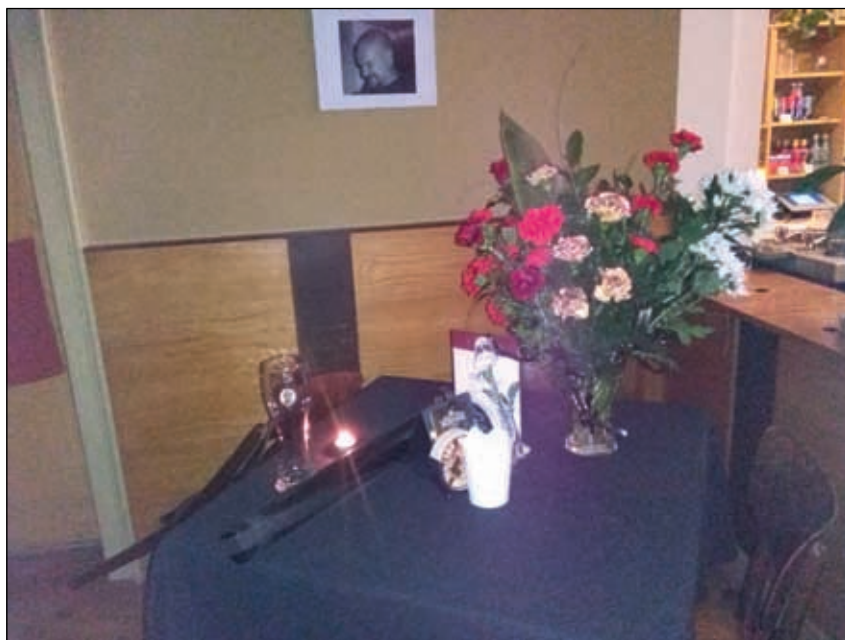
„Ačkoliv byl vždy klidáš, tehdy bouchl jako papiňák. Zasahovali jsme proti agresivním lidem. Chovali se hrozně, skončilo to nakonec i napadením veřejného činitele,“ líčí Plechatý. Hála byl podle něj hodný na lidi i na psy. „Když měl jednou za neposlušnost potrestat psa, jen ho lehce plácl a řekl mu: Garáunku, nech toho,“ potvrzuje kynolog Plechatý.

Na Jaroslava Hálu bude policejní sbor vzpomínat jako na pracovitého, spravedlivého a milého chlapa, který pomohl, kdykoli mohl.

Autor: **František Roček**

Zdroj:

http://ustecky.denik.cz/zpravy_region/jara-byl-vzdy-v-klidu-a-ten-klid-dokazal-prenest-i-na-nas-rikaji-kolegove-20170210.html

Jaroslav Hála sedí na člunu vepředu. Foto: archiv Jaroslava Hály

Rozloučení s místostarostou

Ano takový byl nejen v práci, ale i ve funkci místostarosty. Obětavý, pracovitý, nekoukal na čas a alespoň mě vždy uklidnil, když jsem z nějaké „prkotiny“ šlela.

Pro mě byl takový uklidňovací doktor na moje nemocné nervy. Stále jsem se nesmířila s tím, že nás navždy opustil. A jistě nejsem sama.

Dával naší vesnici život. Každé akce se zúčastňoval a to nemusel být ani původně kulturní předseda, posléze místostarosta.

Taktéž pro rodinu je to fatální ztráta. Byl manželem a tátou o jakém sni mnoho členů v jiných rodinách. Jasně, do jejich soukromí jsem neviděla, ale na povrch mi připadali jako stmelená a šťastná rodina.

Jeho akcí byla Homolská čudla. Akce pro děti, které mohly lovit rybičky v Homolském rybníce. Sám byl zapálený rybář a určitě se chtěl nejen s dětmi podělit o tu rozkoš s lovením ryb.

Sama se zaměřím na to, aby tato soutěž s jeho skolem nezanikla. Naopak. Představuji si, že by se mohla každoročně konat na Jardovu počest.

Co na závěr?

Snad „Jardo, sbohem, nikdy nezapomeneme...!“ E.S.

Jardo, chybíš nám tu...!

Ano, je to velká ztráta pro Obecní úřad v Homoli u Panny. Jarda byl má pravá ruka. Pracovitý místostarosta, který plnil úkoly nad rámec svých povinností. Vzal si za své některé akce realizované úřadem (např. vybudování dětského hřiště, výměna kotle v bytovce 43 včetně zajištění dotace a další), maximálně pomáhal kulturnímu výboru při realizaci plánovaných akcí v obci a v neposlední řadě dokázal naslouchat názorům občanů. Při tom všem musel ještě odrazet nesmyslné útoky hrstky tzv. „opozičních“ občanů vůči své osobě.

Byl jsem vnitřně přesvědčen, že Jarda bude příštím starostou obce. Měl k tomu všechny předpoklady.

Když onemocněl, stále jsem mu přál, aby se co nejdříve uzdravil a se svým příslovečným elánem se zase zapojil do běžného dění v obci. Osud však zamíchal kartami tím nejhorším způsobem a Jarda se již nikdy nevrátil.

Ano, život jde dál a jak se říká „čas vše zhojí.“ Ale vzpomínka na Jardu zůstane trvalá. A to nejen mně, ale určitě většině občanů naší obce.

Tak ať je ti, Jardo, země lehká.

Za Obecní úřad Homole u Panny,
Ladislav Ptáček, starosta

Plivník...

Plivník je obecně a zvláště v české mytologii označován jako šotek, rarášek, skřítek, skřítek hospodářček. Často je zobrazován v podobě kuřete nebo malého raráška, který svému pánu slouží a pomáhá mu k bohatství, za to však často žádá jeho duši (ne však vždy někdy je považován za domácího ochranného skřítko. Plivníka musí hospodář krmit, nejlépe jáhelnou kaší, kterou má plivník nejraději.

Toť odborný popis a na vysvětlenou, kdo neví.

Ale pojďme od začátku, jak jsem k tomu termínu došla.

Od Ježíška jsme dostali elektrickou automatickou líheň. Ano, moc jsme si jí přáli, neb ta stará byla starší než my a ještě k tomu se u ní rozbil zdroj tepla. Takže nám byla jaksi na dvě věci.

No, a jelikož bylo zimní období, bylo by hloupé zkušebně vylhnout kuřátka. A že nás to velice ponoukalo.

Měsíce se přehouply, nastal únor. Naše netrpělivost právě vygradovala, že jsme založili první sadu vajec do líhně. No, že se něco vylhne? Nevěřili jsme. Vejce se od slepic odebírala v mraze a ten jak každý chovatel ví, vadí a to velmi.

Za tři týdny přišel den D. Zvědavě nakukujeme okýnky, zda se něco neklube. Nic.

Projdu okolo líhně a slyším pípání. „To není možné. Však se nic neděje.“ Svádím to na mé slyšiny vsugerované chtíčem po kuřatech. Pípání se však opakuje. Nakloním se nad líhni a ejhle, ono to pípá doopravdy. Do odpoledne bylo na světě jedno černé kuřátko. Čekáme na další ještě druhý den, ale nic. Opravdu vejce poničil mráz, o čemž se manžel posléze přesvědčil.

Má předtucha, že to bude jedno černé kuře (plivník) se naplnila. Ano mívám předtuchy, které se naplnily. Ne-

dávno jedna moc smutná, ale to sem nepatří.

Nejprve se manžel rozhodl, že nemá cenu si jedno kuře nechávat a odstraní ho. Já však zasáhla a ujala se jej. A tak více jak týden chodím s kuřetem za krkem. Na okně má mističku se směsí pro malá kuřata a vodu. Já sedím na gauči a ono si samo dojde nazobát a poté opět zaleze ke mně do teploučka.

Nyní se ptáte, a co jeho kakání? Jasně nechává po sobě hromádky, které trpělivě utírám ubrouskem. A denně, někdy i více krát, měním tričko. To, když se mu to povede při chůzi po mě. A jako by naschvál, to na tričku vždy stojí za to.

A to již jsme pokročili dále a mě následuje po zemi, jako pejsek. Akorát musím dávat pozor, abych si ho nezašlápla.

No uvázala jsem si na sebe pěkný bič. Ale nelituji. Doufám, že to bude slepička Krákorka a v budoucnu bude pro nás snášet vajíčka. V případě kohouta, jej čeká jiný osud a to mrazák. Ne takto ochočeného kohoutka nechat nemůžeme. Neb by chránil pouze mě a po ostatních členech rodiny by vyskakovat a mohl by někoho poranit.

Tak mi snad ten Plivník přinese štěstí do domu, když jsem mu život zachránila.

E.S.

Jarní Offroady na Babinách II.

Jaro je tu a s ním oslavy 1. Máje. A s tím i již pravidelná akce v Babinách I. na Malečovsku. Kdo již tuto akci navštívil, tak ví, kde a co lze zde prožít a zhlédnout. Pro ty co ještě neznají program, zmiňuji, že hlavně budou k vidění jízdy Offroadových aut v náročném terénu. Věřte, že i některá místa, kde jsem prohlásila: „To nemohou vyjet.“ Vyjeli.

Shlédnete i závody RC modelů s jejich pyšnými majiteli.

Dále bude zde létat vrtulník pro zájemce z řad hostů. Pilot vás dopraví, nad kteroukoli ves si řeknete.

Nebude chybět ani V3S a pásové vozidlo BVP, kde se také budou provozovat výletní jízdy.

Občerstvení a dobrá nálada je samozřejmostí.

A kdy se to bude konat? Letos 1. máj vychází na pondělí a proto se akce posouvá na sobotu a neděli před termínem. Takže od 29. dubna do 30. dubna 2017 od 9.00 hodin až do večerních hodin.

ILUSTRAČNÍ FOTO

Kdo již projevil zájem, naplánujte si na tento termín volno, a kdo ještě váhá, zamyslete se, zda by to nestálo za to zajet se na již osvědčenou akci podívat.

E.S.

Blahopřejeme oslavencům

Petr **Horčík** 60 let
prosinec Lhota pod Pannou

Marie **Hastrdlová** 75 let
březen Suletice

Josef **Antoš** 75 let
březen Byňov

Petr Horčík

ILUSTRACNÍ FOTO

Pozvánka na 1. máj v Rýdeči

Stalo se již tradicí, že na prvního máje ve 14.00 hodin prochází silnicí v Rýdeči prvomájový průvod. Celá obec je náležitě vyzdobena a vše se odehrává v duchu tradic z minulého režimu.

Jsou k vidění alegorické vozy v podobě ozdobených traktorů, traktůrků domácí výroby, či různých trakařů..... A účastníci průvodu jsou i náležitě oděny.

Ve vsi za hospodou je možnost občerstvení, jak tekutého všeho druhu, tak i například párky, klobásy, polívka a mnoho jiných pokrmů.

Vždy se sejde mnoho lidí a po projevu starosty a průvodu si sesednou do připravených lavic k sousedskému hovoru. Mnoho z vás již tuto akci navštěvuje a kdo ještě nebyl, tak doporučuji.

E.S.

Masopustní tancovačku jsme si užili

Aby toho Masopustního veselí nebylo málo, večer se konala Masopustní tancovačka. V sále hostince u Horáčků se sešlo mnoho tancechťivých spoluobčanů.

Do účasti mnoho nechybělo a bylo by sto hostů.

K tanci a poslechu hráli: Radikál - Patrik Fox a Madia.

Nechyběla ani soutěž o ceny, kterých bylo tentokrát opravdu mnoho a tady patří poděkovat všem spoluobčanům, kteří s cenami přispěli.

A veliké poděkování patří majitelce

hostince, slečně **Štěpánce Mužíkové**, která zabezpečila kvalitní obsluhu a občerstvení, jak na tanečním sále, tak i v lokále v přízemí, po celou dobu konání taneční zábavy.

Takže, další úspěšná akce za námi.

E.S.

Pěkné masky na tradičním Masopustu

Rok se s rokem sešel a v sobotu 25. února v 9.00 hodin na Homolské návsi se to hemžilo mnoha účastníky do průvodu v maskách i bez nich. Ale více bylo s maskou. Letos početně vedly jeptišky, piráti, kovbojové a i nějaký ten čert se našel. Děti měly masku všechny.

Do kroku hrála tříčlenná kapela. Dvě trumpety a harmonika.

O povolení pořádání k Masopustnímu rejži požádal za celý průvod Lukáš Ptáček, předseda kulturní komise starostu Ladislava Ptáčka, který tento rej povolil.

Poté si všichni účastníci nastoupili do autobusu, který byl pronajatý z Dopravního podniku Ústí nad Labem s řidičem, místním občanem ze Suletic, panem Rudou Jelínkem, který celý den šoféroval bez honoráře.

První zastávka byla v Haslicích u Vaněčků. Chvilku popijeme, pojíme ze stolečku, pobavíme a již pokračujeme auto-

busem přes Bláhov do Nové Vsi u Pláně, kde již je připravená paní Horová se svým občerstvením. Taková nabízená slivovička z Moravy přichází v té ranní zimě vhod.

Dále popojedeme do Suletic k Hastrdlům a čelíme dalšímu občerstvení, které pro průvod připravili společně s chataři ze Suletické stráně. Tam vedou prim párky a svažené víno.

Tady se účastníci rozdělují a někteří jdou do Byňova tradičně pěšky a ostatní se vezou v kloubovém autobusu.

Cestou se zastavíme u stolečku s občerstvením u Pinterů, na konci Suletic. A jde se konečně do Byňova.

Tam již navštěvujeme stoleček s občerstvením u Effenbergerů a Vegnerů. Kapela hraje a účastníci v maskách i bez nich hodují.

Pokračujeme do kopce k Antošům a Löebelům, kde pan Löebel hraje na starodávný, jistě zrestaurovaný, flašinet.

(Pokračování na následující straně)

Byla to letos jeho premiéra a všichni překvapeně zálibně hru flašinetu sledovali. Pan Löbel měl i stylový frak. Opravdu nás všechny překvapil a potěšil.

Prohodíme pár slov u Antošu, tam vede zájem o kávu a šup dolů z kopce k Beránkům. Občerstvíme se a již cestujeme autobusem do Lhoty pod Pannou a první zastávka je u Moravců, kde se vrháme na pověstné koblížky. Tady se přidali s občerstvením Hrenčíkovi, kteří to již považují za pravidlo.

Popojdeme k Barboříkům. Pojíme, popijeme a šup jedeme zpět na Homolskou náves, kde jsou uděleny ceny osmi nejlepším dětským maskám. A všechny děti také dostávají sladkost za kostým.

Pořadatelé také rozdávali všem, kteří poskytli pohoštění, pamětní koženou ozdobu.

Účast byla veliká, je moc hezké, že se tato tradice u nás zabydlela a je o ní stále obrovský zájem.

V neposlední řadě bych ráda jménem všech občanů poděkovala všem sponzorům, jak u občerstvení, tak i za finanční dary do nezbytné masopustní pokladničky.

A pro ty, kteří se nezúčastnili? Přišli jste o mnoho a těšíme se opět za rok. **E.S.**

STARÉ FOTOGRAFIE ZE ŽIVOTA NAŠÍ OBCE

Lidé z kravína ve Lhotě pod Pannou a zaměstnanci státního statku

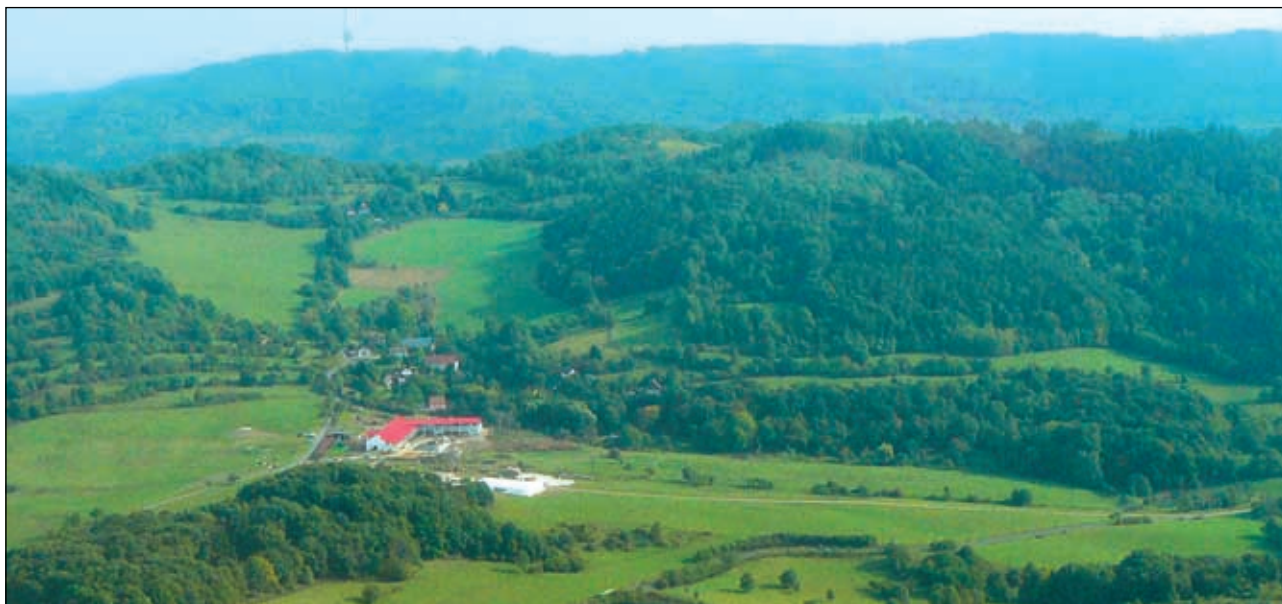
Tentokrát vám přináším fotografie, které mi poskytla ke zveřejnění paní Jaruška Moravcová. A jelikož celý život pracovala ve Lhoteckém kravíně, tak ji tu máme i se spolupracovníky. Taková práce v kravíně byla velice těžká a namáhavá. Ještě neexistovali různé přístroje na dojení, či krmení. Vše se zpočátku dělalo ručně.

Například zaměstnanec, který měl na starosti dojení, již musel brzo ráno vstát a běžet do kravína dojit. Aby si poté na chvíli odskočil domů. Ženy využívaly tento čas k uvaření jídla pro svou rodinu. No a odpoledne se dojilo znovu. Mezi tím pastevci vedli kravky na pastvu a přiváděli na další dojení.

Další fotografie jsou zaměstnanci statku, kteří se zabírali pracemi na polích.

Tak někdo uvidí sám sebe za „mlada“, nebo b osobách poznáte rodiče, prarodiče, sousedy.... **E.S.**

Pohled na naše osady z ptačí výšky

▲ Babiny II

Tentokrát přišly na řadu osady Babiny II. a Doubravice. Věřím, že se pohledem z výšky pokocháte a pokud byste rádi svoji osadu chtěli zhlédnout na vlastní oči, není nic jednoduššího a zajet si 29. dubna do Babin I., kde budou probíhat vyhlídkové lety vrtulníkem.

Přeji pěkné pokoukání.
E.S.

◀ Doubravice

ZE ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

Výpis usnesení ze zasedání zastupitelstva Obce Homole u Panny č. 01/2017, konaného dne 30. 3. 2017.

I.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- 050/01/2017 rozpočtové opatření č.3/2016, přijaté starostou obce a to bez výhrad.
- 060/01/2017 výroční zprávu za rok 2016 o poskytnutých informacích dle zák.č.106/1999 Sb.

■ 070/01/2017 poskytnutí fin.příspěvku ve výši 3000,- Kč, sdružení Roska Teplice.

■ 080/01/2017 vypracování zadání nového ÚP za účelem získání dotace na vypracování nového ÚP

■ 090/01/2017 smlouvu o zhotovení návrhu zadání ÚP a o poskytnutí tech.a odborné pomoci obci

II.

Zastupitelstvo obce souhlasí:

- 100/01/2017 se zřízením pachtu na

pozemek č.p.592, k.ú.Homole u Panny s Českou dominikánskou provincií.

- 110/01/2017 provést kontrolu půjček z FRB po roce.

Ptáček Ladislav v.r.
starosta

Vyvěšeno dne:.....

Sejmuto dne:.....

Originál zápisu ze zasedání zastupitelstva obce 01/2017 je k nahlédnutí na Obecním úřadě a navíc je zveřejněn na webových stránkách obce: www.homoleupanny.cz.